

חולין עה

השוחט את הבהמה, ומצא בה בן שמנה - חי או מת, או בן תשעה מת - קורעו, ומוציא את דמו. מצא בן תשעה חי -

ר' מאיר	חכמים	ר"ש שזורי
טעון שחיטה, וחייב באותו ואת בנו	שחיטת אמו מטהרתו	אפילו בן חמש שנים וחורש בשדה - שחיטת אמו מטהרתו.

קרעה ומצא בה בן ט' חי - טעון שחיטה, לפי שלא נשחטה אמו

איבעיא להו: מהו למנות בו ראשון ושני?

	ר' יוחנן	רבי שמעון בן לקיש
	מונין בו ראשון ושני	אין מונין בו ראשון ושני, נעשה כאגוז המתקשקש בקליפתו
קושי ריש לקיש על ר' יוחנן	הבשר מגע נבלה, דברי ר"מ, וחכ"א: מגע טרפה שחוטתה , בשלמא לדידי, דאמינא חד גופא הוא, היינו דאיתכשר בדמא דאמיה, אלא לדידך, במאי איתכשר?	
תירוץ	בשחיטה, וקרבי שמעון	
קושי ר' יוחנן על ריש לקיש		עבר בנהר - הוכשר, הלך לבית הקברות - נטמא , בשלמא לדידי דאמינא תרי גופי נינהו - משום הכי: הוכשר - אין, לא הוכשר - לא, אלא לדידך, דאמרת חד גופא הוא, הא איתכשר בדמא דאמיה!
תירוץ		בשחיטה יבשתא, ודלא כרבי שמעון

שאלה: מאן תנא: **עבר בנהר - הוכשר, הלך לבית הקברות - נטמא?**

תשובה: אמר רבי יוחנן: רבי יוסי הגלילי היא, דתניא, **רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי יוסי הגלילי: מטמא טומאת אוכלים, וצריך הכשר, וחכמים אומרים: אינו מטמא טומאת אוכלין, מפני שהוא חי, וכל שהוא חי אינו מטמא טומאת אוכלין.**

הסבר לגבי דברי ר' יוחנן: ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דאמר רבי יוחנן: רבי יוסי הגלילי ובי"ש אמרו דבר אחד; רבי יוסי הגלילי - הא דאמרן, בי"ש - דתנן: **דגים מאימתי מקבלין טומאה? ב"ש אומרים: משיצודו, וב"ה אומרים: משימותו, רבי עקיבא אומר: משעה שאין יכולין לחיות, הסבר ההבדל בין בית הלל ור' עקיבא: מאי בינייהו? אמר רבי יוחנן: דג מקרטע איכא בינייהו.**

שאלה: בעי רב חסדא: נולדו בדגים סימני טרפה, מהו?

ותיבעי למ"ד טרפה אינה חיה	תיבעי למ"ד טרפה חיה
אפי' למ"ד טרפה אינה חיה, הני מילי - בהמה, דיש במינה שחיטה, אבל דגים דאין במינן שחיטה - (אימא) לא?	בהמה הוא דנפישא חיותה, אבל דגים - דלא נפישא חיותיהו, לא

הטילה נפל

	רבי יוחנן	ורבי שמעון בן לקיש
	חלבו כחלב בהמה	חלבו כחלב חיה
הסבר 1	אוריא גרים	חדשים גרמי
הסבר 2	חדשים גרמי	חדשים ואוריא גרמי
כל היכא דלא כלו לו חדשיו - לא כלום הוא, כי פליגי - היכא דהושיט ידו למעי בהמה, ותלש חלב של בן ט' חי ואכל		
קושי של כל אחד על השני מהברייתא - מה חלב ושתי כליות האמורות באשם - מוצא מכלל שליל, אף כל - מוצא מכלל שליל	בשלמא לדידי - משום הכי מיעטיה רחמנא אלא לדידך - ליקרב!	בשלמא לדידי - היינו דאיצטריך קרא למעוטי, אלא לדידך - אמאי איצטריך?
תירוץ	מידי דהוה אמחוסר זמן	טעמא דידי נמי מהכא